

INVENTAIRE ARCHÉOLOGIQUE - FICHE N° 169

Op 28 januari 1900 stelde Louis Van Biesbroeck in de rubriek “Goudsmidswerk - Academie van Schone Kunsten - XVIIIe eeuw (1787)” in het Frans een fiche op over

Geciseleerde zilveren plaat, door Tiberghien

Dit zilveren drijfwerk van Tiberghien, afkomstig van de voormalige Koninklijke Vereniging voor Schone Kunsten en Literatuur, is een klein meesterwerkje van uitvoering en vormt een wonder van elegantie en finesse.

Het ovaal van de plaat heeft een hoogte van niet meer dan 17,5 cm. en een breedte van 11,5 cm. Het onderwerp wordt gevormd door een monumentale vaas, geplaatst op een muurtje, rijkelijk gevuld met bloemen op een lichte landschapsachtergrond.

Het is een geliefkoosd motief op het einde van de XVIIIe eeuw toen de bloemen op een superieure

manier gebruikt werden door meesters in de versieringskunst, zoals Renson, Bachelier, Salembier en Cauvet.

In dit stuk van Tiberghien dat doorgaat als zijn meesterwerk en dat dateert van 1787, t.t.z. vóór de afschaffing der neringen, toont de Belgische artiest zich hun mededinger, wanneer hij hen zo niet overtreft.

Hij was trouwens een kunstenaar in de volle betekenis van het woord.

Als uitstekende etser heeft hij veel gedenkpenningen gemaakt, als talentvolle modelleur heeft hij merkwaardige modellen in lood uitgevoerd (cf.fiche 170) die men lang geïmiteerd heeft in de goudsmederij, en als ciseleur was hij van de allerbesten.

Het is vooral in onze stad, waar hij de beste jaren van zijn leven doorbracht, dat hij veel souvenirs achtergelaten heeft bij oude burgerfamilies en bij goudsmeden en etsers van het midden van de eeuw.

De biografie van deze merkwaardige man moet evenwel nog gemaakt worden en men vindt niet veel inlichtingen over hem buiten de toespraak die Cornelissen hield bij de inhuldiging van het monument dat zijn vrienden en bewonderaars van hem oprichtten, kort na zijn dood.

De Universiteitsbibliotheek bezit een kostbare en interessante collectie van zijn tekeningen, schetsen en etsen; ze geven een hoog gedacht van zijn talent. Tiberghien werd in Menen geboren in 1755 en stierf te Gent op 9 december 1810.

Hij begon als leerjongen bij de goudsmid Nolf in Kortrijk, ging naar de Academie van deze stad en wijdde er zich aan de schilder- en de graveerkunst. Hij ging vervolgens naar Antwerpen bij de goudsmid Verberekt en onderscheidde zich er ook aan de Academie. Hij had zich reeds een reputatie gemaakt wanneer hij naar Gent geroepen werd voor een werk in de Baudeloo-abdij en door de Prins von Saksen-Teschen. Hij werd weldra zó belast met bestellingen dat hij geen gevolg kon geven aan zijn wens Parijs te zien en er te studeren en zich definitief in Gent vestigde.

Een merkwaardig feit is dat deze Vlaamse artiest die vooral schitterde door zijn kwaliteiten van goede smaak, zuiverheid en finesse, die over het algemeen het erfdeel zijn van de Franse kunst, nooit zijn land verlaten heeft.